

ΚΟΙΝΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

Ελληνικής ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗΣ Εταιρείας, Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης και Περιβαλλοντικής Οργάνωσης «Καλλιστώ» επί του Σχεδίου νόμου «Εκσυγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών 2018/844 και 2019/692 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και λοιπές διατάξεις»

Την Παρασκευή 24 Απριλίου 2020 κατατέθηκε στη Βουλή από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας το Σχέδιο Νόμου για την αναμόρφωση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και η ψήφισή του αναμένεται να έχει ολοκληρωθεί έως την επόμενη Τρίτη 5 Μαΐου.

Πρόκειται για ένα καίριας σημασίας νομοθέτημα, καθώς –πλέον των αλλαγών που επιφέρει στη διαδικασία αδειοδότησης έργων με περιβαλλοντικό αντίκτυπο– αλλάζει άρδην την περιβαλλοντική προστασία της χώρας όπως την γνωρίζαμε μέχρι σήμερα και δη προς το χειρότερο.

Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, η Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Φύσης και η Περιβαλλοντική Οργάνωση «Καλλιστώ» έχουν μελετήσει με προσοχή το σύνολο του κατατεθέντος νομοσχεδίου και έχουν παρατηρήσεις για τα περισσότερα άρθρα, οι οποίες αφορούν τόσο την επιδείνωση της περιβαλλοντικής προστασίας όσο και προφανή σφάλματα και αστοχίες του νομοσχεδίου. Πριν γίνει παρουσίαση ορισμένων εξ αυτών, είναι απαραίτητο να προηγηθούν ορισμένες **προκαταρκτικές** επισημάνσεις που αφορούν τη διαδικασία ψήφισης.

Η κατάθεση του σχεδίου νόμου προς ψήφιση υπό τις τρέχουσες κοινοβουλευτικές συνθήκες καταδεικνύει ξεκάθαρα τη στόχευση του ΥΠΕΝ, καθώς είναι σε ισχύ τα μέτρα που αποφάσισε η Βουλή στις 12 Μαρτίου 2020¹ και τα οποία αφορούν περιορισμούς στην ακρόαση φορέων, στη συνεδρίαση των σχετικών Επιτροπών και, κυρίως, στη συζήτηση των νομοσχεδίων, όπου θα τοποθετούνται αποκλειστικά οι Εισηγητές, οι Ειδικοί Αγορητές, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ένας ή ελάχιστοι ομιλητές από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα, οι Υπουργοί, και

¹ <https://www.hellenicparliament.gr/Enimerosi/Grafeio-Typou/Deltia-Typou/?press=27323899-dab3-43c2-871a-ab7c0123b99c>

εφόσον το επιθυμούν, ο Πρωθυπουργός και οι επικεφαλής των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, στο μισό του προβλεπόμενου από τον Κανονισμό χρόνου.

Στο πλαίσιο αυτό, 23 περιβαλλοντικές οργανώσεις, αλλά και άλλοι φορείς, είχαν ζητήσει με επιστολή τους στις 30 Μαρτίου 2020 να μην κατατεθεί το νομοσχέδιο προς ψήφιση πριν από την αποκατάσταση της πλήρους λειτουργίας της Βουλής.

Ουδείς εισακούστηκε.

Επί της ουσίας, το κατατεθέν νομοσχέδιο έχει διπλάσια περίπου άρθρα σε σχέση με το σχέδιο που είχε τεθεί σε διαβούλευση. Πολλά εξ αυτών (ρυθμίσεις για το κτηματολόγιο και οι λεγόμενες «λουπές διατάξεις») δεν τέθηκαν ποτέ σε διαβούλευση.

Οι συνυπογράφουσες Περιβαλλοντικές Οργανώσεις διαπιστώνουν ότι το κατατεθέν νομοσχέδιο φέρει σημαντικές αλλαγές σε σχέση με το σχέδιο που είχε τεθεί σε διαβούλευση, οι οποίες πάντως δεν είναι σε θέση να κλονίσουν τις επισημάνσεις που είχαν διατυπωθεί κατά τη διαβούλευση. Τα κύρια σημεία του νομοσχεδίου, τα οποία επιβεβαιώνουν την εδραία μας πεποίθηση περί επιδείνωσης της περιβαλλοντικής προστασίας, είναι τα ακόλουθα:

- i.* **Η διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης** αντιμετωπίζεται μόνον ως «χρονοβόρα διοικητική διαδικασία» και «ανασταλτικός παράγοντας» για τις επενδύσεις και όχι ως προϋπόθεση για την προώθηση βιώσιμης ανάπτυξης, όπως απαιτούν οι ενωσιακές πολιτικές. Έτσι, ο νέος νόμος εισάγει αλλαγές που αποδυναμώνουν τη δυνατότητα σωστής αξιολόγησης των περιβαλλοντικών κινδύνων, ιδιαίτερα στις περιοχές του δικτύου Natura 2000. Στο πλαίσιο αυτό, σύμφωνα με το κατατεθέν νομοσχέδιο, είναι δυνατή η αδειοδότηση ενός έργου ακόμη κι αν έχει αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, εφόσον προβλέπονται μέτρα αντιστάθμισης (νέα προσθήκη στο άρθρο 2 παρ. 1 του κατατεθέντος νομοσχεδίου). Εντούτοις, σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ, απαγορεύονται τα αντισταθμιστικά μέτρα όσον αφορά έργα που υλοποιούνται σε περιοχές του δικτύου Natura 2000.
- ii.* Παρατείνεται συλλήβδην η **ισχύς όλων των ΑΕΠΟ**, που είναι σε ισχύ, στα 15 έτη (άρθρο 1 παρ. 2 του νομοσχεδίου) (και ενδεχομένως για μεγαλύτερα διαστήματα αν η διάταξη εφαρμοστεί και σε αποφάσεις ανανέωσης ή τροποποίησης παλαιότερων ΑΕΠΟ). Τέτοιες ανανεώσεις με νομοθετικές διατάξεις είναι ανεκτές μόνο μετά την έκδοση διαπιστωτικής πράξης της διοίκησης που θα διαβεβαιώνει ότι δεν έχουν τροποποιηθεί οι συνθήκες επί των οποίων βασίστηκε η αρχική ΑΕΠΟ. Επειδή η διάταξη

αναπροσαρμόζει το περιεχόμενο ΑΕΠΟ σε ισχύ, και μάλιστα χωρίς να εξασφαλίζεται (όπου απαιτείται) η δημόσια διαβούλευση και η πρόσβαση στην δικαιοσύνη, δημιουργείται ζήτημα ασυμβατότητας της συγκεκριμένης διάταξης με το ενωσιακό δίκαιο (άρθρο 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ).

- iii.* Περιλαμβάνονται και στο κατατεθέν νομοσχέδιο οι προβλέψεις σύμφωνα με τις οποίες η άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας που τάσσεται στη Διοίκηση για να γνωμοδοτήσει συνεπάγεται ότι η γνωμοδότηση είναι θετική για τον ιδιώτη. Επί των προβλέψεων αυτών οι συνυπογράφουσες Περιβαλλοντικές Οργανώσεις έχουν ήδη τοποθετηθεί στο πλαίσιο της διαβούλευσης, επισημαίνοντας την αντισυνταγματικότητά τους και την αντίφασή τους στο δίκαιο της ΕΕ και στη θεμελιώδη αρχή της προφύλαξης.
- iv.* Επιβεβαιώνεται ο κάθετος-κυβερνητικός έλεγχος του συστήματος διακυβέρνησης Προστατευόμενων Περιοχών της χώρας, καθώς ο **ΟΦΥΠΕΚΑ**, του οποίου όλα τα μέλη ορίζονται από το ΥΠΕΝ, θα **γνωμοδοτεί για τη δέουσα εκτίμηση** όσον αφορά έργα ή δραστηριότητες εντός περιοχών του δικτύου Natura 2000 (νέα προσθήκη στο άρθρο 27 παρ. 5, στοιχείο ιστ'). Μάλιστα, το κατατεθέν νομοσχέδιο αναφέρει ότι ο ΟΦΥΠΕΚΑ είναι αυτός που εκπονεί τη δέουσα εκτίμηση, αλλά πιθανολογείται ότι το νομοσχέδιο εννοεί «γνωμοδότηση» και όχι «εκπόνηση» της δέουσας εκτίμησης, λαμβανομένης υπόψη, αφενός, της αιτιολογικής έκθεσης και, αφετέρου, των ρυθμίσεων του ν. 4014/2011. Ωστόσο, ένας τέτοιος οργανισμός, ένα Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου υπό τον άμεσο έλεγχο από τον εκάστοτε Υπουργό, δεν μπορεί να υποκαταστήσει έναν δημόσιο ελεγκτικό μηχανισμό, που θα έχει την κατάλληλη και επαρκή στελέχωση και ενίσχυση για να ασκεί πραγματικά **δημόσιο και όχι κυβερνητικό ή Υπουργικό έλεγχο**.
- v.* Οι **αρμοδιότητες του ΟΦΥΠΕΚΑ** περιορίζονται σε πολύ μεγάλο βαθμό σε θέματα που αφορούν μόνον τις προστατευόμενες περιοχές, αφήνοντας ένα σημαντικό κενό ή/και ασάφειες στα θέματα που αφορούν τη βιοποικιλότητα εκτός προστατευόμενων περιοχών (π.χ. προστασία ειδών και οικοτόπων προτεραιότητας στο σύνολο της εξάπλωσής τους, προστασία και διαχείριση ενδημικών ειδών ή ειδών σε κατηγορία κινδύνου, άλλα προστατευτέα αντικείμενα όπως οι υγράτοποι του π.δ. των μικρών νησιωτικών υγρατόπων (ΦΕΚ 229 ΑΑΠ/2012) που δεν βρίσκονται εντός προστατευόμενης περιοχής, η διατήρηση των γενετικών πόρων, η επικαιροποίηση των κόκκινων βιβλίων, κ.ά.). Αντίστοιχα δεν αναφέρεται αν θα υπάρχει σύνδεση με άλλες στρατηγικές που αφορούν και τις προστατευόμενες περιοχές, όπως η Εθνική Στρατηγική για τα Δάση ή ρυθμιστικές αποφάσεις (όπως η ετήσια ρυθμιστική απόφαση θήρας).

- vi.* Η **συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών, των περιβαλλοντικών οργανώσεων και των τοπικών εμπλεκόμενων φορέων** είναι πρακτικά ανύπαρκτη, καθώς συμμετέχουν μόνο στις Επιτροπές Διαχείρισης των Μονάδων Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών (ΜΔΠΠ), έχοντας απωλέσει τις ουσιαστικές αρμοδιότητες που είχαν υπό το προηγούμενο καθεστώς των Φορέων Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών (ΦΔΠΠ). Η ικανοποιητικού επιπέδου συμμετοχή που υπήρχε στο πλαίσιο λειτουργίας των ΦΔΠΠ αντικαθίσταται με ένα χαλαρού και ασαφούς αντικειμένου σχήμα χωρίς οποιαδήποτε αποφασιστική αρμοδιότητα ή ουσιώδη ρόλο στη διαχείριση των σχετικών προστατευόμενων περιοχών, και χωρίς καν διασφάλιση για τη σύστασή τους, αφού η λειτουργία τους επαφίεται στον εκάστοτε προϊστάμενο της ΜΔΠΠ. Ακόμα και εάν οι Επιτροπές αυτές περιοριστούν σε ένα ρόλο ενημερωτικού χαρακτήρα ή ενός οργάνου μεταφοράς αποφάσεων που έχουν ληφθεί σε κεντρικό επίπεδο προς τις τοπικές κοινωνίες (πράγμα που δεν έχει βέβαια σχέση με την επιθυμητή πολυσυμμετοχική και προσαρμοζόμενη διαχείριση των περιοχών), είναι αμφίβολη η αποτελεσματικότητα της λειτουργίας των επιτροπών αυτών, αν δεν προβλεφθεί η δυνατότητα συγκρότησης περισσότερων της μιας επιτροπής ανά ΜΔΠΠ, εκεί όπου συντρέχουν ειδικοί λόγοι (π.χ. η νησιωτικότητα και η γεωγραφική απομόνωση ή περιοχές με πολύ έντονες συγκρούσεις χρήσεων).
- vii.* Παραμένει άλυτο το ζήτημα της **φύλαξης των προστατευόμενων περιοχών**, το οποίο είναι ένα από τα πιο κομβικά σημεία προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση με τις απαιτήσεις των οδηγιών 92/43/ΕΟΚ και 2009/147/ΕΕ, καθώς απλώς και μόνο προβλέπονται μεικτά κλιμάκια διενέργειας περιπολιών. Πέραν της ασαφούς πρόβλεψης για σύναψη προγραμματικών συμβάσεων εκ μέρους του ΟΦΥΠΕΚΑ, μεταξύ άλλων και για τα ζητήματα φύλαξης, δεν αντιμετωπίζεται το βασικό πρόβλημα που υπάρχει τα τελευταία χρόνια –η έλλειψη προσωπικού των αρμόδιων σωμάτων και η ελλιπής τους εκπαίδευση, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στα καθήκοντα εποπτείας και φύλαξης των προστατευόμενων περιοχών. Οι αρμοδιότητες των ΜΔΠΠ περιορίζονται στη «*σύνταξη προτάσεων φύλαξης*», ενώ στο νομοσχέδιο δεν διευκρινίζεται εάν οι ΜΔΠΠ θα εξακολουθήσουν να απασχολούν και στο μέλλον φύλακες/επόπτες, οι οποίοι θα περιπολούν, σε τακτική και έκτακτη βάση, θα εποπτεύουν το χώρο αρμοδιότητας των ΜΔΠΠ, θα συγκεντρώνουν δεδομένα για την επιστημονική παρακολούθηση οικοτόπων και ειδών, θα παρεμβαίνουν σε περιπτώσεις αλληλεπίδρασης με την άγρια ζωή και θα προσφέρουν την πολύτιμη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας των ΜΔΠΠ με κατοίκους ή άλλους χρήστες της προστατευόμενης περιοχής.

- viii. Διατηρείται ο προβληματισμός που είχε αναπτυχθεί στο πλαίσιο της διαβούλευσης σε σχέση με την **Επιτροπή Φύση 2000**, καθώς δεν διευκρινίζεται πώς αυτή θα λειτουργήσει εντός της δομής του ΟΦΥΠΕΚΑ. Προκύπτει όμως ότι υπάρχει αλληλεπικάλυψη μεταξύ των αρμοδιοτήτων και ευθυνών της Επιτροπής Φύση (σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 2742/1999 και άρθρο 5 κ.υ.α. 33318/3028/28.12.1998, ΦΕΚ 1289 Β΄) και του ΟΦΥΠΕΚΑ. Είναι αναγκαίο να καθοριστεί με σαφήνεια τόσο ο ρόλος της Επιτροπής Φύση 2000 εντός του ΟΦΥΠΕΚΑ όσο και οι αρμοδιότητές της σχετικά με τη διαχείριση του συστήματος των προστατευόμενων περιοχών (με παράλληλη τροποποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας).
- ix. Όσον αφορά τις **χρήσεις γης** του π.δ. 59/2018, προστίθεται σύνολο νέων «χρήσεων», οι οποίες δεν έχουν τον τυπικό χαρακτήρα «χρήσεων γης», καθώς αποτελούν δραστηριότητες, λειτουργίες ή έργα χωρίς σαφή αντιστοίχιση με «χρήση γης». Συγκεκριμένα προστίθενται, αφενός δραστηριότητες (π.χ. βόσκηση [24.8], αλιεία [24.9], συλλογή φυτών [24.10], θήρα [24.121] και ήπια θαλάσσια αναψυχή [52]) και αφετέρου, κατασκευές (π.χ. εγγειοβελτιωτικά έργα αγροτικής ανάπτυξης [24.13] και κατασκευές σε δημόσιους χώρους [48.1-2]), η φύση ή/και η κλίμακα των οποίων –και άρα το περιβαλλοντικό τους αποτύπωμα– είναι ιδιαίτερα **ασαφή** και ευρεία, ενώ οι ίδιες επιδέχονται περαιτέρω εξειδίκευση και προσδιορισμού.
- x. Στο άρθρο 47 παρ. 1 του νομοσχεδίου, προβληματισμό προκαλεί η απουσία πρόβλεψης υποχρεωτικής **δημόσιας διαβούλευσης** για τα Προεδρικά Διατάγματα και τα Σχέδια Διαχείρισης, η οποία θα εξασφαλίζει τη διαφάνεια και την ουσιαστική κοινωνική συμμετοχή στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Επίσης, δεν προβλέπεται χρονικό διάστημα ισχύος των Σχεδίων Διαχείρισης, ώστε να υπάρχει δυνατότητα επικαιροποίησής τους ανάλογα με μεταβαλλόμενες ανάγκες και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης της διαχείρισης των περιοχών. Ακόμη, η πρόβλεψη να προηγούνται τα Σχέδια Διαχείρισης των Προεδρικών Διαταγμάτων είναι εξίσου προβληματική, καθώς ο χαρακτηρισμός, η οριοθέτηση και ο καθορισμός χρήσεων και δραστηριοτήτων με το Π.Δ. είναι απαραίτητο στοιχείο για τη λήψη μέτρων τόσο με το ίδιο το Π.Δ. όσο και εν συνεχεία με το Σχέδιο Διαχείρισης.
- xi. Τέλος, όσον αφορά τις **οικιστικές πυκνώσεις**, το άρθρο 51 παρ. 3, περίπτωση γ΄ του κατατεθέντος νομοσχεδίου περιέχει σημαντική έκπτωση στην περιβαλλοντική προστασία, όσον αφορά κτήρια και εγκαταστάσεις εντός περιοχών του δικτύου Natura 2000, εντός υγροτόπων προστατευόμενων με τη συνθήκη Ramsar και λοιπών προστατευόμενων περιοχών. Ειδικότερα, ενώ στο σχέδιο νόμου που τέθηκε σε διαβούλευση υποδομές στις προστατευόμενες αυτές περιοχές **δεν** απολάμβαναν

προστασία έναντι κατεδάφισης και διοικητικών κυρώσεων, το κατατεθέν νομοσχέδιο εισάγει ρωγμή στην προστασία αυτή, καθώς προβλέπει εξαίρεση για κτήρια και κατασκευές που «κατασκευάστηκαν πριν τον χαρακτηρισμό των περιοχών αυτών». Οι τελευταίες προστατεύονται και δύνανται να υπαχθούν στις προβλέψεις του άρθρου 55 του σχεδίου νόμου.

Η πλέον ανησυχητική και απαράδεκτη επιδείνωση της περιβαλλοντικής προστασίας αφορά την **τροποποίηση των άρθρων του ν. 1650/1986**.

Με την ευρεία αναδιατύπωση του άρθρου 46 του κατατεθέντος νομοσχεδίου, το οποίο τροποποιεί άρθρον τον ν. 1650/1986 (σε συνδυασμό με τα νέα άρθρα 44, 45 και 47 του νομοσχεδίου), αποτυπώνεται πλέον με ενάργεια η επόμενη μέρα της περιβαλλοντικής προστασίας στη χώρα. Συγκεκριμένα, περνάμε από ένα καθεστώς όπου το κράτος ήταν ο εγγυητής της περιβαλλοντικής προστασίας των σημαντικών περιβαλλοντικά περιοχών, σε ένα καθεστώς όπου εν δυνάμει επιτρέπονται όλα και παντού.

Και για να είμαστε πιο ακριβείς, όσον αφορά τις «περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης», υπό το κράτος του ν. 1650/1986 ως ισχύει σήμερα, επιτρέπεται μόνο η επιστημονική έρευνα υπό όρους και οι εργασίες που κρίνονται απολύτως αναγκαίες για τη διατήρηση των ειδών και των οικοτόπων. Με το κατατεθέν σχέδιο νόμου (άρθρο 46 παρ. 4), στις αντίστοιχες «περιοχές προστασίας της βιοποικιλότητας» είναι δυνατόν να επιτραπούν δραστηριότητες όλων των κατηγοριών χρήσεων των άρθρων 14α, 14β, 14γ και 14δ του π.δ. 59/2018, δηλαδή **όλες** οι δραστηριότητες, *εφόσον το επιτρέψει η σχετική ειδική περιβαλλοντική μελέτη και το π.δ. του νέου άρθρου 21 του ν. 1650/1986*. Σε αυτές περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η άσκηση εξορυκτικών δραστηριοτήτων, οι εγκαταστάσεις ΑΠΕ, ακόμη και κατοικίες. Και το καθεστώς προστασίας είναι ακόμη δυσμενέστερο όσον αφορά τα εθνικά πάρκα, τα καταφύγια άγριας ζωής και τα προστατευόμενα τοπία που –για κακή τους τύχη– δεν έχουν ενταχθεί στο δίκτυο Natura 2000. Ως προς τους οικοτόπους αυτούς, επίσης μπορεί να επιτρέπονται όλες οι γενικές κατηγορίες χρήσεων του π.δ. 59/2018, στις οποίες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι βιοτεχνικές και βιομηχανικές εγκαταστάσεις (χαμηλής, μέσης και υψηλής όχλησης), χώροι επεξεργασίας, αποθήκευσης και διάθεσης στερεών αποβλήτων, πίστες αγώνων αυτοκινήτων κ.λπ.

Πρόκειται για μια θεσμική επιλογή της Ελληνικής Πολιτείας να δημιουργήσει περιβαλλοντική προστασία πολλαπλών ταχυτήτων, ανάλογα με τις ad hoc συνθήκες της εκάστοτε προστατευόμενης περιοχής, αποσαθρώνοντας πλήρως την προστασία που παρεχόταν έως σήμερα στις προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Natura 2000.

Ακόμα, αλγεινή εντύπωση προκαλεί το άρθρο 110 των λεγόμενων «λοιπών διατάξεων», το οποίο δεν είχε τεθεί σε διαβούλευση, σύμφωνα με το οποίο ο ανάδοχος σύμβασης έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων δύναται να χρησιμοποιεί εκτάσεις που ανήκουν στο Δημόσιο, στους ΟΤΑ και στα νομικά πρόσωπα αυτών, χωρίς να απαιτείται η λήψη οποιασδήποτε άδειας, έγκρισης ή συναίνεσης εκ μέρους τους προκειμένου για τη διενέργεια των σεισμικών ή άλλων γεωφυσικών και γεωλογικών ερευνών. Επιπλέον, το άρθρο 110 κάνει λόγο για «προσωρινή χρήση», ωστόσο δεν ορίζει ρητά ένα χρονικό πλαίσιο στο οποίο μια τέτοια παρέκκλιση θα ήταν επιτρεπτή. Τέλος, ουδόλως διατυπώνεται ρητά στο άρθρο η προϋπόθεση ότι μια τέτοια παρέκκλιση δεν θα πρέπει να έρχεται σε αντίθεση με τις λοιπές ρυθμίσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Τέλος, στο Άρθρο 119 υπάρχει φωτογραφική διάταξη για την απαλλαγή της «Ελληνικός Χρυσός» από την υποχρέωση αδειοδότησης ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων, χώρων απόθεσης εξορυκτικών αποβλήτων, εγκαταστάσεων επεξεργασίας υδάτων κ.λπ. Μετά την ψήφιση του Νόμου, θα αρκεί πλέον απλή «γνωστοποίηση» για τους χώρους απόθεσης εξορυκτικών απόβλητων (όπως στον Καρατζά Λάκκο και Λοτζάνικο) και τις μονάδες επεξεργασίας νερών (Σκουριές και Ολυμπιάδας). Και αυτό σε μια στιγμή, που ο «Ελληνικός Χρυσός» επιχειρεί να αποσπάσει κυβερνητικές αποφάσεις που θα της επιτρέψουν να συνεχίσει την καταστροφική για το περιβάλλον και την τοπική κοινωνία δραστηριότητά της, χωρίς την υποτιθέμενη «καθαρή» μεταλλουργία που είχε υποσχεθεί (πυρομεταλλουργία ακαριαίας τήξης - Flash smelting) και με τους όρους που θα επιβάλει εκβιαστικά η εταιρεία, προβάλλοντας τη «μακρά επιχειρηματική ιστορία της στη χώρα», τις εκτεταμένες υποδομές για τις οποίες «επένδυσε» και τις θέσεις εργασίας που «δημιούργησε» (σε βάρος, φυσικά, πολλών άλλων εναλλακτικών δυνατοτήτων ήπιας ανάπτυξης της περιοχής, που είναι συμβατές με τους στόχους περιβαλλοντικής προστασίας και αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής).

Ευχή μας –αλλά και ο στόχος για τον οποίο θα αγωνιστούμε δυναμικά το αμέσως επόμενο διάστημα μέχρι την ψήφιση του νομοσχεδίου– είναι να αποσυρθεί και, πάντως, να αλλάξει το νομοσχέδιο στα σημεία που παρατηρείται η σοβαρότατη αντίθεση με την περιβαλλοντική προστασία, όπως αποτυπώνεται στο άρθρο 24 του Συντάγματος, στο ενωσιακό δίκαιο και στις διεθνείς συνθήκες που έχει υπογράψει η χώρα.